

Uns altres i d'altres

És generalment admès que l'adjectiu pronominal, anomenat també indefinit, *altre*, quan revesteix la forma del plural, pot anar precedit, amb el mateix valor, de l'article indefinit *uns* (o *unes*) o de la preposició *de*. Els tractats gramaticals no solen ésser gaire explícits en aquest punt. Observem aquí que Fabra, a la seva Gramàtica pòstuma (pàg. 31), es limita a establir l'equivalència entre dos exemples: *Uns altres països* o *D'altres països*. Podem dir, per tant, amb el mateix valor *Han dit el mateix amb unes altres paraules* i *Ha dit el mateix amb d'altres paraules*. *Em va regalar aquests mocadors i després me'n va regalar uns altres* i ... *i després me'n va regalar d'altres*. En alguns casos, se suprimeix fins i tot la preposició i el grup nominal queda reduït al mot *altres* i el substantiu: *Hi ha altres detalls que confirmen la nostra suposició*.

Creiem, però, que hi ha alguns casos especials en què es pot establir una certa distinció entre *uns altres* i *d'altres*. Aquestes expressions tenen un valor indefinit o indeterminat (com hem dit, tant l'article com el mot *altre* es classifiquen dins els grups de mots indefinits), però dins d'aquesta indeterminació *uns altres* sembla tenir un valor més precís que no pas *d'altres* i aquest fet es posa es-

pecialment en reileu quan el nom a què es refereixen aquestes expressions, malgrat que revesteixi la forma del plural, designa una cosa amb un cert valor unitari, sia perquè forma un joc de dues o més peces inseparables, com unes ulleres, uns pantalons; unes alicates, sia perquè una determinada circumstància, de temps, de lloc, d'avinentsa, etc., li confereix aquest caràcter unitari. Així, al nostre entendre, hi ha una diferència entre *Se m'han trencat les ulleres: sort que en tinc unes altres* i ... *les ulleres: sort que en tinc d'altres*. En el primer cas es vol dir un altre joc i en el segon dos o més jocs. Anàlogament, quan parlem, per exemple, de les declaracions que ha fet un personatge, ens referim a les que ha fet en un moment precís i determinat, és a dir, que *les declaracions*, malgrat la forma del plural, tenen un caràcter unitari. Si hi afegim que el mateix personatge en *unes altres declaracions* ha dit una cosa diferent, continuem donant a aquest grup nominal un valor unitari: les fetes, també, en una sola i determinada ocasió. Però si diem que es va desdir en *d'altres declaracions* entenem que ho va fer en declaracions fetes en dues o més ocasions diferents.

Albert Jané